

2. Samuelova DAVIDŮV HŘÍCH

Biblický text: 2. Samuelova 24. kapitola (text [ZDE](#))

Kontext příběhu: Druhá kniha Samuelova patří mezi historické knihy Starého zákona. Navazuje na události popisované v První knize Samuelově. Z historického hlediska popisuje události odehrávající se přibližně v první polovině 10. století př. n. l. Kniha pojednává o náboženských dějinách vyvoleného národa a to především o vztahu Hospodina k jeho vůdcům. Podstatná je pak poslušnost lidu vůči Bohu, která je základem Božího požehnání. V opačném případě dochází k tragédii, neboť člověk spoléhá sám na sebe. Hlavní osobou knihy je král David, u kterého jsou potvrzeny jeho ctnosti a vlastnosti. Tento král se tak stává velkým vzorem pro všechny následující krále, kteří se k jeho ideálu mohou pouze přiblížit. Kniha je plná napětí, a události jsou popisovány přitažlivým vypravováním. Přestože David těžce zhřešil, tak je dáván čtenářům jako vzor kajícího a obrácení.¹

Druhou knihu Samuelovu lze rozdělit na tři části (dvě hlavní a dodatky) – Davidova vítězství (kapitoly 1-10) a Davidovy těžkosti (kapitoly 11-20). Závěr knihy (kapitoly 21-24) je tvořen přílohami, které obsahují některé další podrobnosti týkající se Davidovy vlády, jež ale nejsou uspořádány podle časové posloupnosti.

Připomeňme si hlavní postavu příběhu – krále Davida: David se od ostatních velkých „Božích mužů“ odlišuje především svou citlivostí. Byl silný, odvážný a plný víry ve svého Boha, ale zároveň se nijak nestyděl naplno projevat své city a pocity. Pláč ani velká radost u něho nebyla ničím výjimečným. David se nestyděl ani co by král naplno radovat a např. ze všech sil tancovat a poskakovat před Bohem (kolem Boží schránky). Žalmy jsou plné jeho "vylévání srdce před Bohem". Nijak si nezakládal na své "důstojnosti". Zakládal si na své bezúhonnosti a přímosti srdce, na své závislosti na Bohu. Byl neuvěřitelně pokorný, a všechny "své" úspěchy vždy správně připisoval Bohu.²

Motto: VYZNÁNÍ HŘÍCHU VEDE K ODPUŠTĚNÍ, ALE NIKOLI ZMÍRNĚNÍ NÁSLEDKŮ ZA NĚJ

1. Hřích se rodí v mysli tehdy, když je Bůh v pozadí a nese s sebou nepokoj a výčitky svědomí

David vyzdvihuje svou sílu a zapomíná na Hospodina. Hřeší. Hřích ve své podstatě znamená „minutí se cíle“, minutí toho, co Bůh pro nás a naše životy připravil. Součet vojska měl být prováděn jen na Boží pokyn (viz 2. Mojžíšova 30. kap.) – David však jedná svévolně (i přes varování přítele) a chce si spíše dokázat svou moc a sílu. Chce spočítat to, co vlastní.

Eduard Petiška napsal jednu poučnou pohádku s názvem „O Šnofousovi“ (možno poslechnout [zde](#)). Je o jednom lakomém pánovi, který chtěl na všem šetřit, jen aby si mohl počítat peníze, které ušetřil. Nakonec mu všechny peníze sežraly myši. Je dobré mít přehled, vést si rozpočet, ať můžeme rozumně hospodařit, ale nesmí se to stát cílem. Vše, co máme, máme od Boha, on nám dopřál to mít, stejně jako Davidovi – jeho království, poddané vojenskou sílu. Možná si chtěl David připomenout své dřívější vojenské úspěchy. Každopádně jeho hřích spočíval v tom, že chtěl více spoléhat na svoji sílu, než na Hospodina. Jako lidé si většinou chceme si neustále připomínat, co jsme my dokázali, co se nám povedlo, co máme. I když za vše, životem počínaje, vdčíme Hospodinu. Čím více máme, tím větší nebezpečí pýchy a sebechvály hrozí. David jedná svévolně – Bůh mu sčítání nenařídil. Bůh nepokouší – v 1. Paralipomenon 21 si čteme, že to byl satan. Satan (ten Zlý) podněcuje ke zlému. Bůh u jen k tomu dává prostor (jako u Joba) – on je nade vším, on je svrchovaný. David je tvrdohlavý a nedá na radu Joába – který ostatně nebyl vůbec svatoušek, byl spíše kontroverzní postavou (mj. zabil Davidova syna Abšaloma, i když to měl zakázané).

Když chceme udělat něco špatného – je dobré vyslechnout a poslechnout modrou radu a ne stát si tvrdošíjně za svým. David zneužili svou autoritu. David jako autorita si mohl protlačit i hloupý rozkaz. David se drží své

¹ Zdroj: http://agathonet.com/bo/?page_id=227

² Upraveno dle <http://www.obohu.cz/biblicke-rozbory/david-muz-podle-bozeho-srdce>

pravdy zuby nehty, nechce slyšet nic jiného. Tvrdohlavost zpravidla narazí. Příklad: Nechtěl jsem zavolat pro cestu, a tak jsme bloudili.

Aplikace 1: Buďme otevření diskuzi, nebuďme tvrdohlaví. Druzí nás mohou ušetřit upadnutí do hříchu. Naslouchejme blízkým, kteří nás znají. Pokud máme ještě k tomu míru autority, může naše tvrdohlavost a hloupost poškodit druhé.

Joáb tedy sečetl lid - David dosáhl svého a místo toho, aby byl spokojen, tak má výčitky svědomí. Hřích x zkouška – hřích je příjemný a pak přichází vystřízlivění (na jazyku med, v žaludku jed, př. pornografie, podvod a zisk peněz, přejezení se a pak WC...), naproti tomu zkouška je nejprve těžká a pak je člověk posilněn. David podlehl pokušení a mělo to dalekosáhlé následky, nejen na něho samotného.

2) Správná reakce na hřích je pokání – vyznání viny

David je nazván mužem podle Božího srdce právě pro tuto charakteristiku. Ihned vyznává hřích, netutlá, nezatlouká, jak často radil dr. Plzák při nevěře (zatloukat, zatloukat, zatloukat). David také nesvádí svůj hřích na druhé. Svádění jeden na druhého je patrné dobře u dětí – to já ne, to on, ale i u dospělých, dobře je to patrné ve vězení, kde jsou všichni nevinní (já ne, to on). David si poctivě přiznává svou vinu a prosí o odpuštění. To je správná reakce. Vyznat hřích, netutlat, Bůh to stejně ví. U lidského soudu je „nejlepší“ ten právník, který osvobodí klienta, i když je vinný. Ten, který umí najít skulinu v zákonech. Ne tak před Bohem. Před ním nelze nic skrýt, zamaskovat – zbývá jediné: VYZNÁNÍ. Hřích odlučuje od Boha, a čím déle v něm setrvávám, tím obtížnější je pro člověka návrat k Bohu – ale ne pro Boha, aby nás znovu přivínil k sobě. Někdy se už cítíme před Bohem tak hrozí, špinaví a neposlušní, že snad už nám to ani nemůže odpustit – MŮŽE!!! Čím dřív hřích vyznáme, tím lépe.

Aplikace 2: Své selhání, svůj hřích nezatloukej, nesváděj na své okolí, ale vyznej co nejdříve.

3) Vyznaný hřích Bůh odpouští, ale následky zůstávají

Hřích s sebou vždy nese zhoubu (mzdou za hřích je smrt – Římanům 6,23) – může to být smrt vztahů, ekonomická smrt, nebo i skutečná smrt. Nejhorší na tom je, pokud se důsledky našeho hříchu promítají i na druhé. Nejčastěji je to v rodině, kde hříchem rodičů třeba trpí děti, či naopak. V našem příběhu máme však mnohem hrůznější dosah hříchu jednoho člověka na jeho okolí. Umírá 70 000 lidí – to je více než 2x počet obyvatel Českého Těšína. David je postaven před Sofiinu volbu (volba z blbých možností). Má si vybrat trest. Není to příjemné. Jako dítě jsem někdy dostal na zadek – tu i tam jsem si mohl vybrat trest, jak dostanu, zda vařečkou, dýtkami či kopřivou. Žádná z možností nebyla dobrá, všechny byly špatné. Vždy se to týkalo ale jen mě a mého zadku. David žel musí volit i možnosti týkající se ostatních – pronásledování, mor nebo hlad. Přemýšlel jsem, proč si David nezvolil pronásledování? Už to zažil. My nevíme, co to obnášelo, to se nám to pak radí. Nechává trest v rukou Hospodina, protože věří v jeho milosrdenství. Volí tři dny moru. Anděl zhoubce je zastaven – na poli cizince Aravny Jebúsejského. Mor se ZATÍM přestal šířit, ale ještě stále hrozí. David musí udělat jednu věc – postavit oltář a přinést oběť – někdo za jeho hřích musí zemřít. Pak teprve definitivně se mor zastavil. Nelze obětovat to, co nám nepatří – David kupuje pole i věci k oběti. Naše hříchy, a ostatně hříchy celého světa, vyřešil jednou provždy Kristus na Golgotě. Mimochodem – na tomto místě pak byl zbudován chrám (1. Par. 22,1) – místi, kde si David uvědomil, že přestože to byl on, kdo zhřešil, tak za jeho hřích umírá někdo jiný. Ježíš je hranicí mezi životem a smrtí. A to i přesto, že jsme to my, kdo máme (měli jsme) zemřít.

Aplikace 3: Trest za hřích si musíme nést, ale máme jistotu, že si v tom Bůh nelibuje.

Závěr: V čem nám je David varováním? Před svévolným jednáním provázeným tvrdohlavostí – což se může stát každému z nás. A také pro nás, kteří máme nějakou míru autority (ať už formální či neformální), abychom ji nezneužili. Naopak výzvou je v okamžitém vyznání viny a činění pokání, v přiznání viny a nesvádění jí na druhé.